

ŞEHİRLER BOYUNCA

Sabri kaldı sadece beyaz gelinliğiyle yanımda...

bu şehir
Mardin gibidir, bilirim
bir bakır fincana sığdıramayacağım kadar
görmeli ve kendinden emin
olmamıştır hiçbir şehir belki de onun kadar
*

bir de manastır avlusundaki güvercinleri
heyecanla uçuran çocukların
kirpiklerine konan kuşları ve
avuçlarındaki büyük tahıl tarlalarını bilirim
*

Mardin, güneşin dantellendiği ufuktan ağırca inip
dar sokaklarında saçlarını savurarak gezen
Mezopotamya kızı gibi yine döndü bana

gözlerim unutmuyor ki böylesini
onun için son bir kez daha baktığımda Midyat'a
omzuma konan sürmeli bir güvercin tutuyor düşlerimi
bir soluk uçuruyorum onu manastıra
belki bir hayal ya da hatıra...
*

bu yüzden bahsetmek istiyorum yalnızca
kendimden başkalarına da
bu şehri...
ister alın yazısıyla ister al duvağıyla...

ve yıllar sonra oyun oynayan
çocukların yanından ağırca geçiyorum
çünkü ben *yaşamıyor gibi yaşamıyor gibi yaşıyorum ...*

Havvanur Közoğlu